

ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ЗАПОРІЗЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ ЦЕНТР ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ
ОСВІТИ»

Методична комісія предметів «Фізична культура» та «Захист України»

Доповідь на тему:

«Військова професія – марксмен»



Підготував: викладач предмету «Захист
України» Олександр ПОПЕЛЬ

Марксмен — це [піхотний снайпер](#), фахівець з точної стрільби, влучний стрілець на малій і середній дистанціях. Основна його відмінність від звичайного снайпера полягає в тому, що марксмен, як правило, є органічною частиною свого підрозділу, в той час як снайпер працює зазвичай поодиноці або з іншими снайперами. В армійських підрозділах завданням таких снайперів є підвищення дальності ведення вогню загону, на відстанях, які перевищують відстань стандартної зброї стрільців підрозділу.

Для марксмена його зброя те саме, що і для снайпера – він повинен постійно бути з нею, любити її та відчувати



– Раніше у нашій армії у підрозділах були снайпери. Відділення працювало на дистанції близько 400 метрів, і снайпера було недоцільно використовувати на цій відстані, бо його готували для роботи на 800 метрів і більше. Коли снайперів із підрозділів прибрали, постало питання, хто працюватиме у відділенні на дистанції від 400 до 800 метрів. Тому ми звернулися до досвіду країн НАТО, де вже були посади марксменів, – розповідає Вадим.

За його словами, марксмен – перехідна стадія між стрільцем та снайпером.

– Він працює на відстані від 400 до 800 метрів, в деяких випадках – до 1000. Має більше навичок у стрільбі та володіє кращою зброєю. На нашому курсі він отримує гвинтівку і повертається до свого підрозділу, де працює стрільцем, але з покращеним навичками, – додає сержант-інструктор.

Він зазначає, що українська армія досвід у підготовці марксменів перейняла у американських та канадських колег.

– У них ще у часи Другої світової війни використовувалось поняття «піхотний снайпер». В їхніх арміях у підрозділах визначали найкращих стрільців і відправляли на навчання, де вчили тактиці, маскуванню, роботі в групах, але найбільше часу приділяли стрільбі, – зауважує військовий.

Він підкреслює, що для марксмена його зброя те саме, що і для снайпера – він повинен постійно бути з нею, любити її та відчувати.

Щоб стати марксменом, потрібно спочатку проявити себе у своєму підрозділі

– Що американські, що українські марксмени використовують зброю на платформі AR. З 2018 року ми використовуємо напівавтоматичні вітчизняні гвинтівки UAR-10 калібру 7,62*51 (відповідник «натовського» Winchester 308. – Ред.). Випускник нашого курсу отримує вищеназану зброю, з якою він півтора місяця працював, обслуговував, знає специфіку роботи з нею: всі поправки для стрільби він записує під час навчання, щоб розуміти, як працювати у бойовій обстановці, – стверджує Вадим.



Він наголошує: щоб пройти курси в «Десні» і стати марксменом потрібно спочатку проявити себе у своєму підрозділі як влучний стрілець.

– У майбутнього марксмена повинна бути загальновійськова та фахова підготовка стрільця. На посаді стрільця він має відслужити мінімум рік. Вступний контроль для кандидатів у нас – майже на рівні снайпера, – додає інструктор.

Психологічна підготовка марксмена та снайпера відрізняються.

– Перший – працює у своєму відділенні. Тобто, у нього є поряд люди, колектив і йому легше. А снайпер працює в парі, вони тижнями можуть знаходитись на позиції, тому там треба мати більшу психологічну стійкість. Фізично снайпер теж має бути підготовленим трішки краще, ніж марксмен, бо йому треба долати великі відстані, щоб знайти позицію. Завдання ж марксмена: коли відділення тримає периметр 100-150 метрів, за наказом командира переміщатись, виявляти цілі та знищувати їх, – розповідає військовий.

«Людині із запальним характером не можна бути марксменом»

Курс марксменів у навчальному центрі триває 45 днів.

– Починається все з теоретичних занять – це 5 днів, коли курсантам ми даємо поглиблені знання про ТТХ їхньої зброї, балістику. Потім – практичні заняття: топографія, тактична медицина, тактико-стройова, тактико-спеціальна, вогнева підготовка. І на заняттях курсанти діють не індивідуально, а у складі відділення. Наприклад, ми даємо координати на карті: на першій точці їм потрібно зробити три постріли, потім швидко переміститись на іншу точку і звідти відступити. І всі вчаться працювати як відділення. Бо це дуже важливий момент – курсантам потрібно розуміти межу між снайпером і марксменом. Погано, коли марксмен починає вважати себе снайпером: самостійно відділяється від підрозділу, щоб попрацювати. Він – бойова одиниця підрозділу, на яку розраховує командир відділення. Тому у марксмена є своя позиція, яку він повинен закривати. І він не може, як снайпер, взяти і піти кудись працювати. Марксмен – складова частина підрозділу, – наполягає сержант-інструктор навчального центру.

На курсі навчання побудовано так, щоб на одного інструктора було по 3-5 курсантів. Це робиться для того, аби була можливість кожному приділити достатньо уваги.

– І ще одне – людині із запальним характером не можна бути марксменом. Якщо тебе легко вивести з себе, то краще іншу професію шукати, – підбив підсумок сержант-інструктор курсу Навчального центру «Десна» ім. Ярослава Мудрого.